

L'escenari de Ilauna Miguel y William van al cabaret

Francesc M. Rotger

Miguel y
William

Tothom ha esmentat el referent de *Shakespeare in love*, una producció de fa uns anys de gran èxit (i tota una declaració cinematogràfica d'estimació al teatre; com *El último metro*, de François Truffaut, o *La carroza de oro*, de Jean Renoir, tot i que en línies prou diferents), en parlar de *Miguel y William*, una deliciosa realització d'Inés París que proposa, com sabeu, un episodi imaginari de les biografies de Miguel de Cervantes i William Shakespeare (morts, sembla, a una mateixa jornada de Sant Jordi, i d'aquí que cada 23 d'abril se celebri el Dia del Llibre), al qual tot dos haurien competit en escriure una nova peça de teatre per a una bella dama. Bé, tampoc no és la primera vegada que, al teatre, al cinema, a la literatura, algú fabula amb una hipotètica trobada (tal vegada poc probable; però no impossible) entre dos il·lustres personatges, més o manco contemporanis. En una línia no gaire allunyada, la companyia de Tenerife Morfema Teatro juga amb la vida del clàssic espanyol per excel·lència a *Cervantes, la biografía farsa* (aprofitant la semblança entre "falsa" i "farsa"), un espectacle programat aquest mes de març (només per a estudiants) al Teatre del Mar, dins el seu cicle "Teatre i literatura".

Sense grans pretensions, però amb bona factura i molts de detalls simpàtics, *Miguel y William* m'ha semblat una pel·lícula molt agradable que, entre d'altres punts al seu favor, disposa d'uns intèrprets esplèndids. Com, per exemple, Josep Maria Pou,

actor molt sòlid, recent Premi Nacional de Teatre i un dels favorits al pròxim Max de les Arts escèniques, del veredict dels quals hem de disposar, com és sabut, cap a mitjans d'abril. Bé, en representació de les Balears opta a aquests guardons *Esquena de ganivet*, un esplèndid muntatge sobre Damià Huguet, cinèfil de primera, col·laborador de *Temps moderns*, i a qui el Centre de Cultura "Sa Nostra" dedicà, com recordareu, una excel·lent exposició a les darreries del 2006. Afegirem que aquest espectacle de Pep Tosar, un altre actor magnífic (de teatre, cinema i televisió) reuneix, a més de dramatització, vídeo, dansa i música.

L'esmentat Josep Maria Pou és un apassionat del musical americà, i aquests dies passats visitava l'Auditori de Palma la producció escènica *Cabaret*, de la qual tots en recordam l'adaptació al cinema, a càrrec del genial Bob Fosse (el mateix realitzador d'*All that jazz*, una altra declaració d'amor a l'art de l'espectacle). També és possible que hi hagi un cert rerefons shakespearà a aquell mestre de cerimònies encarnat a la pel·lícula per Joel Grey (ens podria recordar el bufó de *Nit de Reis*, per exemple, molt ben interpretat per Xim Vidal, en la versió dirigida per Pitus Fernández), i, per descomptat, també una certa picaresca, de la qual tant en sabia Cervantes. Amb un origen literari (l'autor Christopher Isherwood), també *Cabaret* és una història entorn dels escenaris: passi el que passi, la funció ha de continuar. ■